

INFORMACJA PODATKOWA

SIERPIEŃ 2020r.

KOMUNIKAT ZUS - ZMIANY DLA WNIOSKÓW O ZWOLNIENIE Z OPŁACANIA SKŁADEK ZA MARZEC, KWIECIEŃ I MAJ

Na stronach ZUS znajduje się poniższa informacja:

Zgodnie z art. 10 ustawy z 24 lipca 2020r. o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020r. poz. 1423), zwolnienie ze składek za kwiecień i maj również dotyczy składek opłaconych.

ZUS z urzędu (bez dodatkowego wniosku) ponownie rozpatrzy wnioski o zwolnienie z opłacania składek złożone do 30 czerwca przez płatników, którzy:

- posiadali nadpłatę,
- lub
- dokonali płatności składek, które pokryły składki za okresy objęte złożonym wnioskiem.
- Wnioski te zostaną rozpatrzone nawet wtedy, gdy wcześniej ZUS odmówił zwolnienia z opłacania składek.

Przepisy wchodzi w życie 20 września 2020r. Po tym terminie możliwe będzie umorzenie składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej. Płatnicy, którzy na wskazany w przepisach dzień:

- zgłosili do ubezpieczeń społecznych poniżej 10 ubezpieczonych, będą mogli uzyskać umorzenie w wysokości 100 proc. składek należnych,
- zgłosili do ubezpieczeń społecznych od 10 do 49 ubezpieczonych, będą mogli uzyskać umorzenie w wysokości 50 proc. składek należnych.

Jeżeli w związku z umorzeniem składek powstanie nadpłata, to zostanie ona zaliczona na poczet przyszłych składek lub będzie podlegała zwrotowi na wniosek płatnika.

W związku ze zmianą przepisów nie należy składać do ZUS wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy (ZUS rozpatrzy sprawę z urzędu – bez ponownego wniosku) ani o zwrot nadpłaty (o zwrot będzie można wystąpić po ustaleniu wysokości umorzenia tj. po 20 września 2020r.).

O zwolnieniu z opłacania składek lub jego nowej wysokości ZUS poinformuje na Platformie Usług Elektronicznych (PUE) ZUS lub przekaże pismo za pośrednictwem poczty.

LEGALIZACJE SAMOWOLI BUDOWLANYCH - PO 18 WRZEŚNIA ZMIANA PRZEPISÓW

Zgodnie z nowelizacją prawa budowlanego, która wchodzi w życie 19.09. br. wnioski o wydanie zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych dla samowoli budowlanej po 18 września nie będą rozpatrzone.

Dotychczas właściciele budynków będących samowolą budowlaną lub zrealizowanych niezgodnie z projektem budowlanym bez uzyskania zamiennej decyzji o pozwoleniu na budowę, mogli podjąć próbę uzyskania zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych w celu ułatwienie przebiegu postępowania legalizacyjnego. Zgoda na odstępstwo jest brana pod uwagę w postępowaniu legalizacyjnym i jej zakres ma wpływ na ostateczne rozstrzygnięcie organu. Obecnie przepis art. 9p był często wykorzystywany. O zgodę występuje organ nadzoru do ministra właściwego do spraw budownictwa, obecnie to minister rozwoju.

Choć często inwestorzy dostają odmowy, to jednak jest dużo odstępstw.

Działo się tak dzięki temu, że obowiązujący art. 9 prawa budowlanego jest nieprecyzyjny. Zgodnie z nim organ administracji architektoniczno-budowlanej, po uzyskaniu upoważnienia ministra, który ustanowił przepisy techniczno-budowlane, w drodze postanowienia, udziela bądź odmawia zgody na odstępstwo. Przepis nie precyzuje więc na jakim etapie inwestycji zgoda jest uzyskiwana. Uzyskanie zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych mogło ułatwić postępowanie legalizacyjne właśnie dzięki temu, że stan niezgodny z przepisami mógł zostać uznany za prawidłowy. W skrajnych przypadkach mogło to uchronić inwestora przed nakazem rozbiórki. Nowelizacja prawa budowlanego zmienia istotnie zasady wydawania zgody i utrudni wielu inwestorom oraz właścicielom nieruchomości drogę do zalegalizowania całości bądź części budynku.

Nowela do art. 9 ust. 2 dodaje zdanie, że zgoda na odstępstwo może być wydana przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę albo decyzji o zmianie pozwolenia na budowę. Wniosek do ministra (za pośrednictwem organu) też trzeba złożyć przed przystąpieniem do prac budowlanych. Nowo dodany ustęp 5 przesądza, że odstępstwa nie dopuszcza się w postępowaniach, o których mowa w również nowo dodanym rozdziale 5a prawa budowlanego, czyli postępowań w sprawie rozpoczęcia i prowadzenia robót budowlanych z naruszeniem ustawy.

Zgodnie z przepisami przejściowymi do wniosków o udzielenie odstępstwa od przepisów techniczno-budowlanych złożonych do organów administracji architektoniczno-budowlanej i nierozpatrzonych przez te organy przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się już nowe przepisy. Jeśli organ nie rozpatrzy do 18 września wniosku właściciela lub inwestora o wydanie zgody na odstępstwo od przepisów, to trafi on do kosza. Po tej dacie jego rozpatrzenie będzie już niemożliwe, bo wejdzie w życie art. 9 w nowym brzemieniu. Oznacza to, że w postępowaniu legalizacyjnym art. 9 Prawa budowlanego nie będzie już mógł mieć zastosowania.

Przepisy będą też dotyczyć uproszczonej legalizacji. Ci co nie zdążyli uzyskać takiej zgody, a budynek zagraża zdrowiu lub życiu, lub nie może być bezpiecznie użytkowany, już jej nie uzyskają i nie skorzystają z nowych przepisów. Zgodnie z art. 49d wymogiem uproszczonej legalizacji jest ekspertyza techniczna sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane, wskazująca, czy stan techniczny obiektu budowlanego nie stwarza zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi oraz pozwala na bezpieczne użytkowanie obiektu budowlanego zgodne z dotychczasowym lub zamierzonym sposobem użytkowania, Żeby pozwalał na bezpieczne użytkowanie, nie może być istotnych odstępstw od przepisów techniczno-budowlanych. - Przepis art. 9 prawa budowlanego nie będzie dotyczył całego rozdziału 5a Prawa budowlanego, czyli zarówno „zwykłego” postępowania legalizacyjnego, jak i uproszczonego postępowania legalizacyjnego.

KOD CN NA FAKTURZE

Od 1 lipca br. weszły w życie przepisy dotyczące nowej matrycy stawek VAT. Od tego dnia stosujemy w stosunku do towarów kody CN. Rodzi się pytanie czy jest obowiązek umieszczania na fakturach kodu CN w stosunku do towarów opodatkowanych niższą stawką VAT niż podstawowa.

Faktury wystawiane przez podatników VAT powinny zawierać dane wymienione w art. 106e ustawy o podatku VAT (Dz. U. z 2020r. poz. 106 ze zm.) oraz w niektórych przypadkach dane wskazane w przepisach wykonawczych. Przepisy te nie przewidują konieczności ujmowania

na fakturach symbolu PKWiU ani kodu CN.

Tylko w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych z VAT, co do zasady, podatnik jest zobowiązany dodatkowo wskazać na fakturze:

- przepis ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, w oparciu o który stosuje zwolnienie od podatku,
- przepis dyrektywy w sprawie VAT, który zwalnia od podatku taką dostawę towarów lub świadczenie usług lub
- inną podstawę prawną wskazującą na to, że dostawa towarów lub świadczenie usługi korzysta ze zwolnienia.

Tak więc w przypadku sprzedaży towarów lub świadczenia usług opodatkowanych obniżoną stawką VAT, nie ma obowiązku umieszczania kodu CN czy PKWiU.

OZNACZENIA DOWODÓW WEWNĘTRZNYCH W NOWYM JPK VAT

W poprzednich informacjach pisałam już o nowym obowiązku oznaczania niektórych dokumentów w nowym JPK, który wchodzi w życie od 1 października br. Poniżej przedstawiam tematykę oznaczania dowodów wewnętrznych oraz wyjaśnienia Ministerstwa Finansów w sprawie oznaczeń.

Zgodnie z przepisami niektóre dowody sprzedaży oraz dowody zakupu będą oznaczane symbolami „WEW”. W zakresie ewidencji sprzedaży § 10 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia stanowi, iż: ewidencja zawiera następujące oznaczenia dowodów sprzedaży: „WEW” – dokument wewnętrzny. Natomiast § 11 ust. 8 pkt 2 rozporządzenia stanowi, że ewidencja, o której mowa w ust. 1 (pozwalająca na prawidłowe rozliczenie podatku naliczonego), zawiera następujące oznaczenia dowodów nabycia: „WEW” – dokument wewnętrzny.

Poniżej sytuacje w jakich podatnicy będą wystawiać dokumenty wewnętrzne i tak je oznaczać w ewidencji. Z pewnością dowody sprzedaży powinny posiadać oznaczenie „WEW”, gdy podatnik:

- dokona przekazania nieodpłatnie towarów należących do jego przedsiębiorstwa, przy nabyciu których przysługiwało mu prawo do odliczenia VAT,
- będzie świadczył nieodpłatnie usługi niezwiązane z działalnością gospodarczą, które będzie musiał opodatkować,
- dokonywać będzie sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej (w tym na rzecz pracowników) niezaewidencjonowanej przy użyciu kasy rejestrującej, dla których to transakcji podatnik nie wystawi faktur sprzedaży; wystawiony wówczas zostanie jeden zbiorczy dokument wewnętrzny za cały okres rozliczeniowy,
- będzie udzielał rabatów pośrednich i nie będzie wystawiał faktur korygujących; wystawiona wówczas np. nota księgowa będzie podstawą do zmniejszenia podstawy opodatkowania oraz należnego VAT,
- otrzyma podlegającą VAT dotację,
- dokona zwrotu dotacji podlegającej opodatkowaniu,
- dokona transakcji opodatkowanej w procedurze marży (usługi turystyki, towary używane, dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie).

Należy również zauważyć, że § 10 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia z 15 października 2020r. powinien dotyczyć nie – tak jak wskazał Minister Finansów – „oznaczenia dowodów sprzedaży”, lecz oznaczenia dowodów ujmowanych w ewidencji w zakresie podatku

należnego, choć podatek należny w danej transakcji może nawet nie wystąpić.

Wobec powyższego dowodem oznaczonym „WEW” ujmowanym w ewidencji w zakresie podatku należnego nawet wówczas, gdy nie jest to sprzedaż podatnika (choć brzmienie regulacji jest inne) a jego zakup należy udokumentować:

- transakcję stanowiącą import usług, gdy zagraniczny usługodawca nie wystawi faktury,
- transakcję dostawy towarów dla której podatnikiem jest nabywca, gdy zagraniczny dostawca nie wystawi faktury,
- wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów tzw. nietransakcyjne dokonywane na podstawie art. 11 ustawy o VAT, oraz
- wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów nieudokumentowane przez dostawcę fakturą.

Z kolei dowody wewnętrzne będą wystawiane dla udokumentowania następujących transakcji dotyczących podatku naliczonego, w tym pole „Zakup VAT_Marża”:

- dokonania rocznej korekty podatku naliczonego w związku ze zmianą współczynnika odliczenia podatku naliczonego,
- importu usług, gdy zagraniczny usługodawca nie wystawi faktury, transakcja będzie opodatkowana, a podatnik będzie miał prawo do odliczenia podatku naliczonego,
- dostawy towarów dla której podatnikiem jest nabywca, gdy zagraniczny dostawca nie wystawi faktury, a podatnik będzie miał prawo do odliczenia podatku naliczonego,
- wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów tzw. nietransakcyjnego dokonywanego na podstawie art. 11 ustawy o VAT, a podatnik będzie miał prawo do odliczenia podatku naliczonego,
- wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów nieudokumentowanego przez dostawcę fakturą, gdy transakcja będzie opodatkowana, a podatnik będzie miał prawo do odliczenia podatku naliczonego,
- nabycia przedmiotów kolekcjonerskich na zasadach wskazanych w art. 120 ust. 5 ustawy o VAT, gdy wartość nabyć z poprzedniego okresu rozliczeniowego przewyższa wartość sprzedaży z danego okresu – ewidencjonowana jest wyłącznie nadwyżka.

Wyjaśnienia Ministerstwa Finansów dotyczące oznaczeń w nowym pliku JPK_VAT

W związku z obowiązkiem składania przez wszystkich podatników począwszy od rozliczeń za październik 2020r. nowego przekształconego pliku JPK_VAT Ministerstwo Finansów na swojej stronie internetowej wyjaśniło niektóre wątpliwości w tym zakresie. Resort wyjaśnił w nich problemy zgłaszane przez podatników, którzy są w trakcie przygotowywania się do wdrożenia nowego pliku JPK_VAT. Wyjaśnienia te dotyczą min. oznaczeń stosowanych w nowym pliku JPK_VAT.

Oznaczenia GTU

Podatnik będzie miał obowiązek oznaczania w pliku JPK_VAT wybranych transakcji od GTU_01 do GTU_13. Jeżeli przedmiotem transakcji będą towary np. z grup 01, 02 i 04, to podatnik wpisuje "1" odpowiednio w polu "GTU_01", "GTU_02" i "GTU_04". Pole pozostanie puste, w przypadku gdy dany towar lub usługa nie wystąpiły na dokumencie. Pamiętać należy, że nie ma obowiązku zamieszczania tych oznaczeń na fakturze. Ujmowany w ewidencji dokument może posiadać więcej niż jedno oznaczenie, przykładowo w sytuacji, gdy faktura dokumentuje dostawę alkoholu na rzecz podmiotu powiązanego (art. 32 ust. 2 pkt 1 ustawy o VAT - Dz.U. z 2020r. poz. 106 ze zm.). W ewidencji fakturę taką należy oznaczyć wpisując wartość "1" w polach GTU_01 oraz TP. Nie mogą natomiast jednocześnie dla danego wpisu wystąpić oznaczenia "RO", "WEW", "FP" dla dokumentów sprzedażowych oraz "MK", "WEW", "VAT_RR" dla dokumentów zakupowych.

MF wskazało, że oznaczenie GTU_01 dotyczy dostaw towarów: napojów alkoholowych - alkoholu etylowego, piwa, wina, napojów fermentowanych i wyrobów pośrednich, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Zatem jeżeli alkohol jest wydawany w ramach usługi gastronomicznej, to oznaczenie nie ma zastosowania. Natomiast oznaczenie GTU_03 (oleju opałowego oraz olejów smarowych, pozostałych olejów) należało będzie stosować w przypadku dostaw o kodach wymienionych pod tym symbolem. Zasada ta nie odnosi się do statusu nabywcy. Zaś oznaczenie GTU_06 stosować się będzie w przypadku dostawy urządzeń elektronicznych oraz części i materiałów do nich, wyłącznie określonych w pozycji 7-9, 59-63, 65, 66, 69 i 94-96 załącznika nr 15 do ustawy o podatku od towarów i usług. Skoro przykładowo folia typu stretch wymieniona jest w pozycji 9 załącznika nr 15 do ustawy o VAT, to powinna być oznaczona tym symbolem.

Oznaczenia GTU_01-13 mają mieć również zastosowanie do towarów używanych oraz faktur zaliczkowych, a także przy refakturowaniu usług, do których zastosowanie miałyby oznaczenie GTU, gdyby usługi były świadczone samodzielnie. Oznaczeniu GTU podlegają również wykazywane w pliku faktury z oznaczeniem "FP" wystawiane do paragonów na rzecz podatników. Oznaczenie GTU stosuje się także do:

- faktur dotyczących bonów jednego przeznaczenia (SPV), które odnoszą się do towarów lub usług objętych kodami GTU,
- eksportu lub WDT (transakcji z 0% VAT), np. paliw,
- eksportu usług, np. niematerialnych.

Przy czym oznaczenia te nie będą dotyczyć zbiorczych informacji o sprzedaży nieudokumentowanej fakturami w przypadku nieodpłatnego przekazania towarów na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy o VAT. Oznaczenia te nie będą dotyczyć także zbiorczych informacji o sprzedaży ewidencjonowanej w kasie oraz do nabyć, które u podatnika - nabywcy skutkują zapisami po stronie sprzedażowej (np. WNT czy import usług).

Ponadto MF wyjaśniło, czy transakcję dostawy towarów wraz z transportem jako elementem cenotwórczym, gdy z warunków dostawy wynika, że dostawca musi dostarczyć towar w określone miejsce, należy oznaczyć GTU_13. MF wskazało, że nie. Jego zdaniem w tym przypadku podatek nie świadczy odrębnej usługi transportu towarów, tylko ich dostawę, a usługa transportu jest dodatkowym kosztem tej dostawy, dlatego w tym przypadku oznaczenie GTU_13 nie ma zastosowania.

Ponadto podatek będzie miał możliwość stosowania kilku oznaczeń GTU dla jednej faktury, bez dzielenia jej na kilka wpisów, np. w sytuacjach, gdy na fakturze występuje kilka towarów, z których każdy kwalifikuje się do innego GTU.

Korekta faktur

Ministerstwo wyjaśniło, że oznaczenia GTU będzie należało stosować również do faktur korygujących wystawionych do faktur otrzymanych przed wprowadzeniem nowego JPK_VAT. Dodatkowo wyjaśniono, jak będzie należało ujmować korektę w nowym JPK_VAT, które korygują towar/usługę nieobjętą oznaczeniami GTU, gdy faktura pierwotna zawierała towary/usługi, do których stosuje się oznaczenia GTU. W takim przypadku symbolami GTU należy oznaczać korektę, w przypadku korekty dotyczącej towaru/usługi objętych oznaczeniami GTU. Natomiast gdy korekta dotyczyć będzie wyłącznie towaru/usługi nieobjętych oznaczeniami GTU, korekty nie należy oznaczać w ten sposób.

Ponadto oznaczenia GTU dotyczyć będą także faktur wystawionych w okresach przed wdrożeniem nowej struktury, lecz z racji np. momentu powstania obowiązku, wykazywane będą w okresie obowiązywania nowej struktury.

Usługi niematerialne

MF odniosło się też do wątpliwości, gdzie szukać definicji pojęć na potrzeby oznaczenia GTU_12 w przypadku usług o charakterze niematerialnym, tj. usług doradczych, księgowych, prawnych, zarządczych, szkoleniowych, marketingowych, firm centralnych (head offices), reklamowych, badania rynku i opinii publicznej oraz w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych. Jak wskazano w przepisach o VAT, brak jest definicji tych usług, które będzie należało oznaczać GTU_12. Zdaniem MF zapis ten należy rozumieć względnie szeroko, uwzględniając faktyczną treść świadczonej usługi. Pomocne w tym przypadku mogą być oznaczenia PKWiU (patrz ramka).

Dostawa budynków

Oznaczenie GTU_10 dotyczyć będzie dostawy budynków, budowli i gruntów. Przy czym usługi budowlane i remonty budynków nie będą podlegały temu oznaczeniu. Oznaczenie to będzie należało również stosować w sytuacji, gdy nastąpiło przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel w ramach leasingu finansowego. Ponadto oznaczenie to będzie się stosowało do sprzedaży prawa wieczystego użytkowania gruntu, przekształcenia prawa użytkowania wieczystego gruntu na własność oraz ustanowienia prawa wieczystego gruntu.

Klasyfikacja PKWiU niektórych usług niematerialnych:

doradcze (w tym doradztwo prawne i podatkowe, doradztwo związane z zarządzaniem): 62.02.01, 62.02.02, 66.19.91, 69.10.11, 69.10.12, 69.10.13, 69.10.14, 69.20.3, 70.22.11, 70.22.12, 70.22.13, 70.22.14, 70.22.15, 70.22.16, 70.22.3, 71.11.24, 71.11.42, 71.12.11, 71.12.31, 74.90.13, 74.90.15, 74.90.19,
księgowe: 69.20.2,
prawne: 69.1,
zarządcze: 62.03.11, 62.03.12, 63.11.12, 66.11.19, 66.30.11, 66.30.12, 68.32.11, 68.32.12, 68.32.13, 69.20.4, 70.22.17, 70.22.2, 90.02.19.1,
marketingowe: 73.11.12,
firm centralnych: 70.1,
reklamowe: 73.1,
badania rynku i opinii publicznej: 73.2,
badania naukowe i prace rozwojowe: 72,
szkoleniowe: 85.

ESTOŃSKI CIT – NA CZYM POLEGA - PROJEKT PRZEPISÓW

Rządowe Centrum Legislacji opublikowało projekt nowelizacji ustawy o CIT. Projektowane zmiany dotyczą wprowadzenia w Polsce tzw. estońskiego CIT. Chodzi o preferencje podatkowe dla firm dokonujących inwestycji. Nowe przepisy mają wejść w życie od 1.01.2021 roku. Projektowane przepisy mają włączyć do polskiego systemu podatkowego nowy, proinwestycyjny system opodatkowania, zwany estońskim CIT.

W projekcie przewidziane zostały dwa alternatywne warianty opodatkowania dochodu. Chodzi tu o ryczałt od dochodów spółek kapitałowych, czyli system wiążący dochód do opodatkowania z kategoriami prawa bilansowego i polegający na znacznej modyfikacji podstawowych zasad opodatkowania, obowiązujących w ustawie o CIT (zmianie ulegnie min. moment powstania obowiązku podatkowego, podstawa opodatkowania, stawki podatkowe). Drugi wariant ma z kolei polegać na specjalnym funduszu inwestycyjnym, który w sensie ekonomicznym

umożliwi szybsze rozliczenie amortyzacji środków trwałych w kosztach podatkowych z uwzględnieniem dotychczasowych („klasycznych”) zasad opodatkowania, obowiązujących w ustawie o CIT. Wybór nowych zasad opodatkowania ma być dobrowolny. Obowiązujące obecnie rozwiązania podatkowe (np. w zakresie wspierania innowacyjności czy niższej 9-procentowej stawki CIT) pozostaną dostępne dla podmiotów nieobjętych ryczałtem.

Z projektowanych przepisów wynika, że podatnik opodatkowany ryczałtem będzie musiał ponosić bezpośrednie nakłady inwestycyjne w wysokości wyższej o: 15 proc., jednak nie mniejszej niż 20 tys. zł- w okresie dwóch kolejno następujących po sobie lat podatkowych opodatkowania ryczałtem, albo 33 proc., jednak nie mniejszej niż 50 tys. zł - w okresie czterech lat podatkowych. Do nakładów inwestycyjnych będzie można zaliczać min. wydatki na nabycie fabrycznie nowych środków trwałych lub wytworzenie środków trwałych.

Ryczałt nie będzie jednak dostępny dla każdego. Z projektowanych przepisów wynika, że opodatkowaniu ryczałtem może podlegać podatnik, którego łączne przychody z działalności osiągnięte w poprzednim roku podatkowym lub wartość średnich przychodów z działalności, obliczona na ostatni dzień poprzedniego roku podatkowego, z okresu opodatkowania ryczałtem, nie przekroczyły 50 mln zł liczonych z uwzględnieniem kwoty należnego podatku od towarów i usług. Dodatkowo, mniej niż 50 proc. przychodów będzie mogło pochodzić min. z wierzytelności, odsetek i pożytków od wszelkiego rodzaju pożyczek, części odsetkowej raty leasingowej. Podatnik będzie musiał też zatrudniać średnio trzech pracowników. Działalność będzie mogła być prowadzona tylko w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej. Udziałowcami lub akcjonariuszami będą mogły być wyłącznie osoby fizyczne.

Opodatkowaniu ryczałtem podlegał będzie dochód odpowiadający wysokości zysku netto wypracowanego w okresie opodatkowania ryczałtem w części, w jakiej zysk ten został uchwałą o podziale lub pokryciu wyniku finansowego netto przeznaczony min. do wypłaty udziałowcom albo akcjonariuszom (dochód z tytułu podzielonego zysku) lub na pokrycie strat powstałych w okresie poprzedzającym okres opodatkowania ryczałtem (dochód z tytułu zysku przeznaczonego na pokrycie strat).

Ministerstwo Finansów podkreśla, że wsparcie państwa polegające na wprowadzeniu nowych zasad opodatkowania nie odbywa się na warunkach korzystniejszych, niż przy obecnie istniejących zasadach, określonych w ustawie o CIT. Zdaniem MF, nowe zasady wprawdzie zmieniają sposób ustalania podstawy opodatkowania i termin powstania obowiązku podatkowego jak i zapłaty podatku, lecz jednocześnie przewidują wyższą nominalną stawkę podatku CIT w porównaniu do stawki obowiązującej przy stosowaniu podstawowych zasad opodatkowania. Podstawowe stawki nominalne podatku wyniosą:

- 15 proc. dla podatnika małego (podczas gdy obecnie jest to 9 proc.),
- 25 proc. dla podatnika innego niż mały (podczas gdy obecnie jest to 19 proc.).

Propozycja Ministerstwa Finansów, aby wprowadzić w Polsce estoński model opodatkowania podatkiem CIT, to bardzo dobra informacja dla przedsiębiorców którzy będą inwestować. Rozwiązanie to pozwoli nie opodatkowywać dochodów spółki, aż do momentu wypłaty pieniędzy do wspólnika. Dzięki temu firmy poprawią płynność finansową i zyskają dodatkowy kapitał na inwestycje i rozwój. Planowane rozwiązanie jest dobrowolne, tak więc to przedsiębiorca musi podjąć decyzję, czy wejście w nowy system będzie dla niego korzystne. Jeżeli dokonuje z roku na rok większych nakładów inwestycyjnych, to propozycja odroczenia terminu zapłaty podatku w połączeniu z efektywnie niższą stawką, niż mamy obecnie, będzie dla niego atrakcyjną opcją. Z projektu przepisów wynika, że nawet jeżeli podatnik nie skorzysta z niższej stawki podatkowej, przysługującej dla tych co ponoszą większe nakłady inwestycyjne, niż tylko w wysokości uprawniającej do stosowania tego rozwiązania, to efektywna stawka podatkowa będzie dla niego niższa niż obecnie, tak więc mechanizm powinien być dla niego

korzystny.

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że projekt zakłada obowiązek ponoszenia nakładów inwestycyjnych, które kształtują się na wysokim poziomie 15 lub 33 proc., odpowiednio w okresie dwóch lub czterech lat podatkowych. Nie chodzi przy tym o jakiegokolwiek nakłady, a konkretnie określone, tj. poniesione na zakup fabrycznie nowych środków trwałych zaliczonych do grupy 3-8 KŚT (np. komputery, maszyny, czy urządzenia takie jak klimatyzatory czy panele fotowoltaiczne). Przy czym nie mogą być to wydatki sfinansowane w ramach umów leasingu operacyjnego i nie mogą dotyczyć nabycia samochodów osobowych. W katalogu dostępnych inwestycji nie przewidziano też wydatków na wartości materialne i prawne. To utrudni wejście do systemu estońskiego podmiotom, które inwestują w oprogramowanie, patenty czy know-how. Warto mieć też na uwadze warunek, zgodnie z którym w systemie estońskim będą się mogły rozliczać tylko te spółki, w których udziały (akcje) mają tylko osoby fizyczne.

USŁUGI POŚREDNICTWA A KOSZTY FIRMY – WAŻNA INTERPRETACJA

Najnowsza interpretacja podatkowa potwierdza, że urzędy skarbowe cały czas mają problem z usługami niematerialnymi. Prawo limituje zaliczanie ich do kosztów tylko w określonych przypadkach. Fiskus jednak zbyt restrykcyjne podchodzi do przepisów i ogranicza np. rozliczanie umów agencyjnych.

W wydanej niedawno interpretacji nr 0111-KDIB1-3.4010.191.2020.2.JKT dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał, że umowa stałych usług agencyjnych, będąca umową pośrednictwa handlowego zawiera się w katalogu usług niematerialnych podlegających ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15e ust. 1 ustawy o CIT. Problem jednak w tym, że usługi agencyjne nie są wymienione w tym przepisie. Zgodnie z art. 758 kodeksu cywilnego, przez umowę agencyjną przyjmujący zlecenie (agent) zobowiązuje się – w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa – do stałego pośredniczenia, za wynagrodzeniem, przy zawieraniu z klientami umów na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy albo do zawierania ich w jego imieniu. Umowy agencyjne dla fiskusa zbyt problematyczne.

Skoro usługi pośrednictwa nie zostały wymienione wprost w katalogu usług, to koszty nabycia takich usług mogą podlegać limitowaniu w zaliczeniu do kosztów podatkowych jedynie jako koszty usług o podobnym charakterze do usług wskazanych w art. 15e ustawy o CIT. Katalog ten zawiera m. in. usługi doradcze, badania rynku oraz usługi reklamowe, ale też świadczenia o podobnym charakterze. Jak podkreśla ekspert, organy podatkowe uznają usługę pośrednictwa za podobną do wymienionych usług i nakazują ich limitowanie. Linia interpretacyjna w tym zakresie jest niemalże jednolicie negatywna.

Efektom wielu negatywnych interpretacji są skargi podatników do wojewódzkich sądów administracyjnych. W przypadku rozstrzygnięć, które zapadają na poziomie WSA, większość jest pozytywna dla podatników. Sądy słusznie zauważają, że pojęcie świadczeń o podobnym charakterze na gruncie art. 15e ustawy o CIT, w ślad za wyjaśnieniami Ministerstwa Finansów z 2018r. w zakresie kategorii usług objętych art. 15e ust. 1 ustawy o CIT, powinny być interpretowane z uwzględnieniem dorobku orzeczniczego dotyczącego podatku u źródła (art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy o CIT), gdzie również ono funkcjonuje.

Na gruncie tego orzecznictwa, w zakresie klasyfikacji podatkowej świadczeń kompleksowych o niejednorodnym charakterze, decydujący jest cel nabywanego świadczenia. W przypadku

pośrednictwa jest nim doprowadzenie do zawarcia umowy handlowej z kontrahentem przez pośrednika. Wyklucza to więc możliwość uznania pośrednictwa za usługę podobną do doradztwa, badania rynku czy usług reklamowych, ponieważ cel nabycia tych świadczeń jest kompletnie inny.

Sądy administracyjne raczej opowiadają się za podejściem, zgodnie z którym usługi agencyjne, jak również usługi pośrednictwa sprzedaży w swojej istocie nie są usługami podobnymi do usług wprost wskazanych w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy o CIT. Potwierdzają to min. wyroki WSA w Krakowie z 20 lutego 2019r. (sygn. I SA/Kr 1398/18), wyrok WSA w Poznaniu z 6 lutego 2019r. (sygn. I SA/Po 900/18), wyrok WSA w Warszawie z 5 marca 2020r., (sygn. III SA/Wa 1860/19).

W wyrokach WSA można znaleźć stanowisko, że aby usługi mogły zostać potraktowane jako kompleksowe, powinny być ze sobą ściśle powiązane. Nawet w sytuacji, gdy usługa agencyjna zawiera elementy reklamy, jej założeniem nie jest jednak wyłącznie reklama produktów sama w sobie, lecz świadczenie usług o kompleksowym charakterze. Nie sposób zatem zgodzić się ze stanowiskiem dyrektora KIS.

Dodatkowo wytknąć należy organowi naruszenia procedury (takie jak np. dopowiadanie sobie stanu faktycznego poprzez uznanie, że pośrednik będzie promował mocodawcę, reklamował go, wskazywał miejsca nabycia jego produktów, itp., mimo że to nie zostało nigdzie wskazane przez podatnika w opisie stanu faktycznego), jak również przywoływanie orzecznictwa nie mającego jakiegokolwiek znaczenia dla sprawy (por. wyroki TSUE w sprawach C-68/92, C-69/92 i C-73/92 wydane na gruncie zharmonizowanego podatku VAT, podczas gdy kwestia podatków bezpośrednich jest kompetencją wyłączną państw członkowskich i orzecznictwo TSUE ma do nich zastosowanie jedynie wyjątkowo).

Usługi te nie są nawet zbliżone do siebie i w praktyce rynkowej nie ma tożsamości podmiotów, które je świadczą. W szczególności inny jest cel takich usług oraz potrzebne do ich świadczenia zasoby. Istotą pośrednictwa jest doprowadzenie do zawarcia umowy, natomiast istotą usługi reklamy jest wyłącznie rozpowszechnianie przekazu informacyjnego. Najlepiej jest to widoczne na przykładzie pośrednika ubezpieczeniowego lub finansowego, który może w ogóle nie zachęcać do zawarcia umowy z danym dostawcą – po prostu przedstawia dostępne oferty, spośród których klient sam wybiera tę najbardziej dla niego korzystną, niekoniecznie zgodnie z sugestią pośrednika. Wartość prowizji pośrednika może wynikać bardziej z faktu, że dysponuje on zasobami do sprzedaży towarów lub usług i ”wyręcza” w tym zakresie dostawcę (np. siecią punktów sprzedaży ubezpieczeń), niż z tego, że promuje produkt na lokalnym rynku. Tymczasem podmiot świadczący usługi reklamy co do zasady otrzymuje wynagrodzenie wyłącznie za emisję reklamy lub jej opracowanie, bez związku z faktyczną sprzedażą. W efekcie pośrednictwo jest pojęciem znacznie szerszym od reklamy, a czasem usługi te w ogóle komponentu reklamowego nie zawierają.

Dlatego nie można uznać, że te usługi pośrednictwa i reklamy mają podobny charakter. Warto też wspomnieć, że te dwa rodzaje usług są wyraźnie rozróżnione na gruncie VAT i istnieje szerokie orzecznictwo TSUE w tym zakresie, ale niestety organy podatkowe nie chcą z niego czerpać.

Ze szkodą dla podatników, okazuje się niestety, że usługi agencyjne nie są jedynym źródłem kontrowersji. WSA w Poznaniu w wyroku z 6 lutego 2019r. (sygn. I SA/ Po 900/18) wskazał, iż usługi wsparcia w zakupach nie podlegają ograniczeniu kosztowemu. Odmienne stanowisko zaprezentował jednak WSA w Gliwicach w wyroku z 10 kwietnia 2019r. (sygn. I SA/ I 24/190).

WSA w Poznaniu w wyroku z 13 marca 2019r. (sygn. I SA/Po 991/18) wskazał, iż usługi IT nie podlegają ograniczeniu kosztowemu. W interpretacji indywidualnej z 16 lipca 2019r. (nr 0114-KDIP2-2.4010.214.2019.2.RK) wskazano jednak, iż zarządzanie siecią i systemami IT podlega limitowaniu. Podobne stanowisko obejmuje usługi hostingu (interpretacja z 3 października 2019r., nr 0111-KDIB1-1.4010.288.2019.1.NL).

Brak precyzji w sformułowaniu przepisów powoduje, iż stosowanie art. 15e ust. 1 ustawy o CIT niewątpliwie w dalszym ciągu będzie przedmiotem licznych interpretacji indywidualnych oraz rozstrzygnięć sądów administracyjnych.

PODATKI I OPŁATY LOKALNE W 2021R.

Minister Finansów opublikował obwieszczenie w sprawie stawek maksymalnych podatków i opłat lokalnych na rok 2021 zostało opublikowane w Monitorze Polskim z 2020r. poz. 673. Dokument dotyczy stawek podatku od nieruchomości, podatku od środków transportowych, opłaty targowej, miejscowej, uzdrowskiej, od posiadania psów oraz opłaty reklamowej.

Z ogłoszonego obwieszczenia MF wynika, że górne granice stawek kwotowych podatku od nieruchomości w 2021 zostały ustalone min. w następujących wysokościach:

od gruntów:

- związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – **0,99 zł** od 1 m² powierzchni,
- pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych – **4,99 zł** od 1 ha powierzchni,
- pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **0,52 zł** od 1 m² powierzchni,

od budynków lub ich części:

- mieszkalnych - **0,85 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej - **24,84 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym - **11,62 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń - **5,06 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - **8,37 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej.

Podatek od środków transportowych:

1. Od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton:

powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie – **880,77 zł**,

powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie – **1469,31 zł**,

powyżej 9 ton, ale poniżej 12 ton – **1763,16 zł**.

2. Od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton – **3364,56 zł**

3. Od ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton – **2056,99 zł.**

4. **Od ciągnika siodłowego lub balastowego** przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton:

do 36 ton włącznie – **2600,58 zł,**

powyżej 36 ton – **3364,56 zł.**

5. **Od przyczep lub naczep,** które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego – **1763,16 zł.**

6. **Od przyczep lub naczep,** które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego:

do 36 ton włącznie – **2056,99 zł,**

powyżej 36 ton – **2600,58 zł.**

7. **Od autobusu, w zależności od liczby miejsc do siedzenia poza miejscem kierowcy:**

mniejszej niż 22 miejsca – **2081,96 zł,**

równej lub większej niż 22 miejsca – **2632,17 zł.**

Oplaty lokalne w 2021r. (określona w uchwale rady gminy na 2021 rok)

Stawka opłaty targowej nie może przekroczyć - **823,11 zł dziennie.**

Stawka opłaty miejscowej w miejscowościach, posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w tych celach nie może przekroczyć - **2,41 zł dziennie.**

Stawka opłaty miejscowej w miejscowościach posiadających status obszaru ochrony uzdrowiskowej nie może przekroczyć - **3,39 zł dziennie.**

Stawka opłaty uzdrowiskowej nie może przekroczyć - **4,66 zł dziennie.**

Stawka opłaty od posiadania psów nie może przekroczyć - **130,30 zł rocznie za jednego psa.**

Stawka części stałej opłaty reklamowej nie może przekroczyć - **2,70 zł dziennie,**

Stawka części zmiennej opłaty reklamowej nie może przekroczyć - **0,24 zł** od 1 m² pola powierzchni tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego służących ekspozycji reklamy dziennie.

PODATEK OD DESZCZU WZROŚNIE I OBEJMIE WIĘCEJ NIERUCHOMOŚCI

Opłata za usługi wodne (tzw. podatek od deszczu) będzie wyższa i ma objąć więcej nieruchomości – wynika z projektu nowej ustawy o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy. Liczba objętych opłatą nieruchomości może być w praktyce nawet 20 razy wyższa niż obecnie. Zmiany mają zostać wprowadzone z początkiem 2021r.

„Głównym celem ustawy jest wprowadzenie do systemu prawnego rozwiązań, które pozwolą na uproszczenie oraz przyspieszenie prac związanych z przygotowaniem do realizacji przedsięwzięć retencyjnych mających na celu ograniczenie skutków suszy w Polsce. Ustawa – poprzez zmiany w innych ustawach – wprowadza również rozwiązania sprzyjające zatrzymywaniu wody w środowisku – w lasach, na terenach rolniczych oraz na obszarach zurbanizowanych” – tłumaczy projektodawcy.

W projekcie przewidziano min. kilka istotnych zmian dotyczących paropodatku deszczowego. Aktualnie opłata odnosi się przede wszystkim do właścicieli nieruchomości o powierzchni minimum 3,5 tys. m², które są zabudowane w co najmniej 70 proc. Ministerstwo Gospodarki

Morskiej i Żeglugi Śródlądowej proponuje tymczasem, by opłata objęła nieruchomości o powierzchni minimum 600 m², które są zabudowane w co najmniej 50 proc. Co istotne, opłata nie będzie obejmować właścicieli gruntów rolnych.

„Po wprowadzeniu projektu ustawy do porządku prawnego górne jednostkowe stawki opłaty za zmniejszanie naturalnej retencji terenowej będą wyższe. Zwiększy się także liczba podmiotów, które będą dokonywać opłat. Powyższe zmiany będą skutecznym i jednocześnie niezbędnym narzędziem do zmotywowania podmiotów korzystających z usług wodnych do zatrzymania możliwie największej ilości wody opadowej w zlewniach” – czytamy w uzasadnieniu projektu.

Szacuje się, że właściciele nieruchomości spełniających warunki poniesienia opłaty powinni liczyć się z kosztami na poziomie ok. 1 350 zł rocznie na gospodarstwo domowe. Wpływy z rozszerzenia daniny mają trafiać głównie na realizację inwestycji retencyjnych.

Wprowadzenie zmian przewiduje projekt ustawy (z 12 sierpnia 2020r.) o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy. Większość nowych przepisów ma wejść w życie po 14 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, a zmiany dotyczące podatku od deszczu zaczną obowiązywać 1 stycznia 2021r.

PŁACA MINIMALNA 2021 – RZĄD OPUBLIKOWAŁ PROJEKT ROZPORZĄDZENIA

W 2021r. wynagrodzenie minimalne ma wynosić w Polsce 2 800 zł brutto miesięcznie, a minimalna stawka godzinowa osiągnie poziom 18,3 zł – wynika z projektu rozporządzenia, który przygotowano w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Wcześniej w Radzie Dialogu Społecznego nie osiągnięto porozumienia dotyczącego wysokości stawek.

Jak tłumaczą projektodawcy, w ramach Rady Dialogu Społecznego, w której zasiadają min. przedstawiciele związków zawodowych i organizacji pracodawców, nie osiągnięto porozumienia ws. przyszłorocznych wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę i minimalnej stawki godzinowej. W efekcie stawki zostaną ustalone rządowym rozporządzeniem.

„W projekcie proponuje się ustalenie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na poziomie 2 800 zł (co oznacza wzrost w stosunku do wysokości obowiązującej w roku bieżącym o 7,7 proc. oraz relację do prognozowanego na 2021r. przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej na poziomie 53,2 proc.) i minimalnej stawki godzinowej dla określonych umów cywilnoprawnych na poziomie 18,3 zł” – czytamy w uzasadnieniu projektu.

Rządowy projekt zakłada podwyżkę większą od minimalnego wzrostu wynikającego z przepisów ustawowych. Zgodnie z regulacjami dotyczącymi minimalnej płacy, płaca minimalna powinna zostać podwyższona z 2 600 zł do minimum 2 716,1 zł, a w przypadku minimalnej stawki godzinowej stawka powinna wzrosnąć z 17 zł do co najmniej 17,8 zł.

Zaproponowane przez rząd stawki są wyższe od postulatów środowiska pracodawców, którzy chcieli zamrożenia stawek lub podniesienia ich do 2 716,1 zł oraz 17,8 zł.

Wprowadzenie zmian przewiduje projekt rozporządzenia (z 14 sierpnia 2020r.) Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2021r. Rozporządzenie ma wejść w życie 1 stycznia 2021r.

VAT PRZY NIEODPŁATNYM PRZEKAZANIU SAMOCHODU OSOBOWEGO NA CELE PRYWATNE

Mimo, że ustawa VAT funkcjonuje już od wielu lat, to w dalszym ciągu wielu podatników ma problem jak opodatkować i czy w ogóle, wycofanie samochodu z ewidencji środków trwałych

i przekazanie go na cele osobiste. Poniżej przedstawiam Państwu najnowsza interpretacje w tym zakresie.

Interpretacja indywidualna z 20 lipca 2020r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.309.2020.1.JF - Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Podatnik od 2015r. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą. W latach 2015-2017 nie był czynnym podatnikiem VAT. W 2016r. zakupił nowy samochód osobowy i otrzymał fakturę VAT. Samochód włączył do ewidencji środków trwałych i jest on wykorzystywany do celów mieszanych. Przy nabyciu samochodu nie odliczył VAT. Czy wycofując samochód z działalności bądź darując go osobie z najbliższej rodziny przedsiębiorca musi odprowadzić 23% VAT od wartości rynkowej?

Od 2017 r. przedsiębiorca jest czynnym podatnikiem VAT, a samochód jest wykorzystywany w działalności zarówno do świadczenia usług opodatkowanych VAT jak i zwolnionych z VAT. Do kosztów uzyskania przychodu zaliczał głównie bieżące koszty użytkowania (paliwo, serwis), od 2017 r. odliczając od nich także 50% VAT. Nie dokonał zakupów droższych części składowych, które powodowałyby trwały wzrost wartości samochodu.

Nieodpłatne przekazanie towaru (nieodpłatne przekazanie towaru na cele osobiste podatnika bądź darowizna członkowi najbliższej rodziny podatnika) podlega opodatkowaniu po łącznym spełnieniu warunków zawartych w art. 7 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług, tj. jeżeli:

- dokonujący nieodpłatnego przekazania jest podatnikiem podatku od towarów i usług,
- przekazane towary należą do jego przedsiębiorstwa,
- przedmiotem nieodpłatnego przekazania jest towar, w stosunku do którego podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu, imporcie lub wytworzeniu tego towaru lub jego części składowych.

Oznacza to, że nieodpłatne przekazanie towarów uznaje się za odpłatną dostawę towarów, jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z ich nabyciem, importem lub wytworzeniem, w tym części składowych. Przy czym w przypadku części składowych istotnym jest, czy ich wymiana spowodowała trwały wzrost wartości samochodu. Jeżeli natomiast podatnik nie miał prawa do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu lub wytworzeniu towaru bądź części składowych towaru powodujących podwyższenie wartości towaru, to nieodpłatne przekazanie tych towarów pozostaje poza zakresem opodatkowania (podatnik nie musi dokonać ich opodatkowania), bez względu na cel, na który zostały one przekazane.

Nieodpłatne przekazanie (wycofanie ze środków trwałych) na cele osobiste przedsiębiorcy bądź darowanie osobie z najbliższej rodziny samochodu osobowego wykorzystywanego w działalności gospodarczej jako środek trwały, będzie dokonywane przez podatnika VAT. Poza tym uznać należy, że przekazanie będzie dotyczyło towaru należącego do przedsiębiorstwa. Jednakże przy nabyciu samochodu przedsiębiorca nie odliczył VAT (nie przysługiwało mu prawo do odliczenia VAT, gdyż nie był wtedy czynnym podatnikiem). Poza tym przedsiębiorca nie dokonał zakupów części składowych, które powodowałyby trwały wzrost wartości samochodu. Tym samym nie został spełniony ostatni z warunków koniecznych do tego, aby nieodpłatne przekazanie przedmiotowego samochodu podlegało opodatkowaniu - nie wystąpiło bowiem prawo do odliczenia podatku naliczonego ani w całości, ani w części przy nabyciu samochodu, jak i przedsiębiorca nie nabywał części składowych powodujących trwały wzrost wartości samochodu. Wskazać należy, że dla zastosowania art. 7 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 2 ustawy o VAT nie ma znaczenia odliczenie 50% podatku od nabywania paliwa oraz usługi serwisu, ponieważ są to bieżące koszty użytkowania ww. samochodu, które nie podnoszą jego wartości.

Zatem, wycofując samochód z działalności gospodarczej na własne potrzeby lub darując go osobie z najbliższej rodziny, na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy przedsiębiorca nie ma obowiązku opodatkowania takiego przekazania, ponieważ w momencie nabycia samochodu nie przysługiwało mu prawo do odliczenia podatku VAT oraz nie montował w tym samochodzie części składowych, które podnosiłyby jego wartość rynkową.

Opracowała:
Maria Mołodzińska